

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Ακόμα ένα περιστατικό **παντελώς απρόκλητης αστυνομικής βίας** κατά ψυχικά πάσχουσας ασθενούς είδε το φως της δημοσιότητας χάρη στην καταγγελία που έκανε, και στη σχετική μήνυση κατά των αστυνομικών που υπέβαλε, διοικητική υπάλληλος που ήταν στη βάρδια και αυτόπτης μάρτυρας του συμβάντος. Χωρίς αυτή την θαρραλέα μαρτυρία αυτής της διοικητικής υπαλλήλου, θα πέρναγε και αυτό το συμβάν έξω από τα όποια φώτα της δημοσιότητας, ανάμεσα στο πλήθος άλλων περιστατικών βίας που αποτελούν την **κανονικότητα** της όποιας εμπλοκής των αστυνομικών αρχών σε ζητήματα και διαδικασίες που αφορούν τους ψυχικά πάσχοντες (και φυσικά, όπως το ζούμε καθημερινά, όχι μόνο αυτούς, αλλά όλους και όλες μας).

Την είχαν δεμένη με χειροπέδες, όπως πάντα τους ασθενείς που μεταφέρουν ακουσίως για ψυχιατρική εξέταση/νοσηλεία και, όταν αυτή δυσανασχέτησε (μετά από την συνήθη **πολύωρη** αναμονή έως ότου κάποιος/α γίνει δυνατό να εξεταστεί) και απλώς σηκώθηκε από εκεί που καθόταν, **χωρίς να ασκήσει καμιά βία** (και πώς άλλωστε;), ο αστυνομικός την τράβηξε από τα μαλλιά, την χαστούκισε, την κλώτσησε, την έριξε χάμω, προκειμένου να την «συνετίσει».

Είναι καθημερινό το φαινόμενο της αστυνομικής βίας (ως πρώτο βήμα προς την εναπόθεση στο ίδρυμα/νοσοκομείο προκειμένου να αναλάβει, εδώ, η ψυχιατρική βία) που υφίστανται τα άτομα με ψυχιατρική εμπειρία. Έχουμε πλήθος περιστατικών με μερικά από αυτά να έχουν οδηγήσει στο θάνατο και, πιο συχνά, να έχουν αφήσει μόνιμες και σοβαρές αναπηρίες στα άτομα που υπέστησαν αυτή την βίαιη μεταχείριση από την αστυνομία.

Καθώς η διαδικασία της ακούσιας νοσηλείας, παρά τους λεκτικούς πομφόλυγες των εκάστοτε κυβερνήσεων περί «ψυχιατρικής μεταρρύθμισης», εξακολουθεί να εκτελείται από την αστυνομία, με χειροπέδες, περιπολικό κλπ, **η βία είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση**. Ακόμα και στο νομοσχέδιο που είχε ετοιμάσει ο Σύριζα (όπου θεσμοθετούσε την - εξευτελιστική ακόμα και για μια κατ' όνομα «αριστερά» - «ακούσια θεραπεία στην κοινότητα») και όπου προβλεπόταν και μια δήθεν παρέμβαση υπηρεσιών ψυχικής υγείας στην εκτέλεση της ακούσιας νοσηλείας, δεν παραλείποταν η παρουσία της αστυνομίας και προπαντός η ανάγκη «ειδικών» και «κατάλληλα διαμορφωμένων» ασθενοφόρων (με ειδικό «θάλαμο/κελί» μέσα κλπ). Χώρια που το ψυχιατρικό σώμα, σχεδόν σύσσωμο (ΕΨΕ κλπ), είχε εκφράσει την πλήρη άρνησή του για την όποια ουσιαστική θεσμοθέτηση της παρέμβασης των υπηρεσιών ψυχικής υγείας στην ακούσια νοσηλεία.

Είναι γνωστό ότι όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις, μηδεμιάς εξαιρουμένης, έχουν δεχτεί, τη μια πίσω από την άλλη, κριτικές (πιο πολύ εθιμοτυπικού χαρακτήρα, χωρίς ποτέ να έχουν κάποιο αποτέλεσμα και χωρίς να επιφέρουν τις όποιες συνέπειες) από διεθνείς οργανισμούς για την οφθαλμοφανή βαρβαρότητα στην αντιμετώπιση των ψυχικά πασχόντων, στην κατάσταση στις φυλακές, στην αντιμετώπιση των προσφύγων κλπ - όπως, πχ, οι διαδοχικές εκθέσεις της CTP - Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Πρόληψη των Βασανιστηρίων και της Απάνθρωπης ή Ταπεινωτικής Μεταχείρισης ή Τιμωρίας. Και είναι με τον ίδιο προσχηματικό τρόπο που «τρέχει» αυτά τα ζητήματα και η τωρινή κυβέρνηση, με την υφυπουργό για την ψυχική υγεία Ζ. Ράπτη (μεταξύ άλλων, εντολοδόχου των κλινικαρχών για την ακούσια νοσηλεία στις ιδιωτικές κλινικές και την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της ψυχικής υγείας), από κοινού με το υπουργείο Δικαιοσύνης (της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας) και το Υπουργείο ΠροΠο (με τη γνωστή δράση της αστυνομίας επί Χρυσοχοϊδή), να συνάπτουν «Μνημόνιο Συνεργασίας και Κατανόησης» για θέματα ψυχικής

υγείας. Δηλαδή, για την «επεξεργασία του σχετικού νομοθετικού πλαισίου με στόχο, αφενός, την δημιουργία μηχανισμού για την ορθή μεταφορά και διαχείριση των περιστατικών ακούσιας νοσηλείας και, αφετέρου, την περαιτέρω θωράκιση και διασφάλιση του απόλυτου σεβασμού των δικαιωμάτων των ψυχικά ασθενών κατά την διαδικασία της ακούσιας νοσηλείας όπως αυτά αποτυπώνονται σε υπερεθνικές και εθνικές πηγές δικαίου».

Καταλαβαίνει κανείς πως η ίδια η χρήση της λέξης «δικαιώματα» των ψυχικά πασχόντων, ειδικά από αυτή την κυβέρνηση και ιδιαίτερα από το «τρίο» του εν λόγω μνημονίου, δεν σηματοδοτεί άλλο από την περαιτέρω καταστρατήγησή τους. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά στην «δημιουργία μηχανισμού για την ορθή μεταφορά και διαχείριση των περιστατικών ακούσιας νοσηλείας». Εδώ έχουμε να περιμένουμε τα χειρότερα με διάφορα λεκτικά περιτυλίγματα.

Γιατί ξέρουμε πολύ καλά ότι

-όσο το ποσοστό των ακούσιων νοσηλειών παραμένει στο 65% των εισαγωγών, η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει,

-όσο έχουμε συνθήκες σαν κι αυτές (που μέσα από φωτογραφίες είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας) της ψυχιατρικής κλινικής του Θριασίου με ράντζα ακόμα και μέσα στην τραπεζαρία (αντίστοιχες έχουν αναδειχθεί στην ψυχιατρική κλινική στον Ευαγγελισμό, στου Γεννηματά, στις κλινικές των ψυχιατρείων, καθημερινά παντού), η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει,

-χωρίς ένα ολοκληρωμένο, κοινοτικά βασισμένο και επαρκώς στελεχωμένο σύστημα υπηρεσιών, χωρίς κατάργηση της λογικής και της πρακτικής του εγκλεισμού, με την άσκηση μιας ριζικά εναλλακτικής ψυχιατρικής πρακτικής, η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει,

-χωρίς την πλήρη απεμπλοκή της αστυνομίας, στη βάση των προηγούμενων όρων, ως του αυτονοήτως βασικού εκτελεστή των ακούσιων νοσηλειών, η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει,

-χωρίς την ουσιαστική εφαρμογή των προβλέψεων του όποιου νόμου, όσο ανεπαρκής και αν είναι, για τις προθεσμίες για την εκδίκαση της ακούσιας νοσηλείας, την εξασφάλιση της παρουσίας του ίδιου του άμεσα ενδιαφερόμενου με ουσιαστικό νομικό πλαίσιο στήριξης κλπ - προθεσμίες που δεν έχουν τηρηθεί ποτέ και παρουσία που σχεδόν ποτέ δεν έχει εξασφαλιστεί από το κυρίαρχο σύστημα Δικαιοσύνης - η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει.

Γνωρίζουμε ότι απέχουμε πολύ από αυτούς τους στόχους και ότι η κυρίαρχη εξουσία, συμπεριλαμβανομένης της ψυχιατρικής, είναι υπέρ της αστυνομίας και της βίας που αυτή ασκεί. Αυτό δεν θα μας εμποδίσει ποτέ στον **καθημερινό αγώνα για την αποκάλυψη της αστυνομικής, όπως και της ψυχιατρικής, βίας, στο κάθε συμβάν που γίνεται αντιληπτή και στην καθημερινή, κινηματική, πολιτική και θεραπευτική, αμφισβήτηση και απεξάρθρωση των θεσμών που ασκούν αυτές τις πρακτικές.**

Είμαστε στο πλευρό της διοικητικής υπαλλήλου που κατήγγειλε το συγκεκριμένο συμβάν αστυνομικής βίας στη Σωτηρία, στις διαδικασίες της μήνυσης που έκανε και σε ό,τι χρειαστεί.

5/7/2021